

Linna tööde jaoks valmistati 1936./37. hooajal majanduslikul teel, tükitöö alusel, linna tööriistade ja abinõudega järgmisel hulgal betoonmaterjale:

Betoontorud Ø 15 sm, pikkus 0,62 m	1 836 tk.
„ Ø 25 sm „ 1,00 m	1 331 „
„ Ø 30 sm „ 1,00 m	481 „
„ Ø 61 sm „ 0,71 m	1 610 „
„ Ø 80 sm „ 0,71 m	293 „
Kanalisatsiooni kuplid Ø 45/80 0,35 m	179 „
„ T-tükid 25 × 25 × 25 1,00 m	31 „
„ T-tükid 30 × 30 × 25 1,00 m	38 „
„ T-tükid 61 × 61 × 25 0,71 m	74 „
Kõnniteeplaadid 0,70 × 1,00 m	762 „
„ äärekivid 0,15 × 0,35 × 0,75	1 699 „
Kaablikattekid nr. 1	10 283 „
„ nr. 2	5 531 „
Betoontelliskivid	10 620 „

Tsementi tarvitati selleks 140 707 kg, 5 768,98 krooni väärtuses. Kõigi nende ehitusmaterjalide valmistamiskulud ühes töötasude ja tööriistade korrashoiuga olid 9 006,84 krooni.

Töötasu makseti töölistele hooaja jooksul linnavalitsuse poolt kinnitatud hindade kohaselt sentides tunni eest järgmiselt:

Mulla- ja lihttööliste	18—22,5
Asfalt-, sillutus- ja kivitööliste	25—30
Müürseppadele	30—40
Betoontööliste	25—30
Puuseppadele ja masinisti abidele	25—30
Laudseppadele, masinistidele ja vanemtööliste	30—35
Naistööliste (lihttööl)	14—17,5

Tükitöödel teenisid töölisel kuni 30% vastavast päevapalgast enam.

OMNIBUSLIINID.

Eesti Süsiniku Kasutamise Selts tõstis üles mõne aasta eest Tartu omnibuseliinide elektrifitseerimise küsimuse ja esitas vastavad ettepanekud Linnavalitsusele. Seltsi poolt korraldati asjatundjaile, organisatsioonide esindajaile ja asjast huvitatuile selgituskoosolekuid.

14. märtsil 1936 Linnavalitsuse poolt moodustatud asjatundjate koosolek seda küsimust arutades leidis, et raudteejama — Peetri kiriku liinil elekter-omnibuste käikupanemine nõuab kulusid umbes 300 000 krooni